

ROERKERKNIEUWS IN DE VASTENTIJD

editie 146 (13 maart 2023) – www.roerkerken.nl

inleiding (vier.nu)

Het was een initiatief van de Nederlandse bisschoppen in en voor Coronatijd en heeft inmiddels een vaste plek op het 'world-wide-web' gevonden. Op deze website is veelzijdige informatie te vinden over de belangrijkste christelijke feesten en hoe deze worden gevierd. Zo nodigt de website uit om de Veertigdagentijd en Pasen bewust te beleven. Wat heeft Aswoensdag te maken met Pasen? Wat is de Veertigdagentijd eigenlijk en wanneer en wat vieren we met Palmпасen? Belangrijk is de oproep om Pasen mee te vieren in de eigen parochie. De site is in 2022 van start gegaan met Vier.nu Kerstmis. Net als met Kerstmis is ook nu het doel om mensen op te roepen zo veel mogelijk naar de vieringen in de eigen parochie te gaan. Met de oproep Vier Pasen onderstreept onze Kerk het belang om samen dit hoogfeest van de Verrijzenis van Christus te vieren en ook de periode van voorbereiding bewust te beleven. De site wordt regelmatig aangevuld met nieuw materiaal en ook andere hoogfeesten krijgen in de loop van het jaar een plek. Ontdek het zelf en ga naar www.vier.nu Pasen!

Eerste Heilige Communie

Begin deze maand konden we in de regionale media lezen over de 'dramatische' terugval in het aantal communicantjes: in twaalf jaar tijd zou dit aantal in onze provincie met 2/3 zijn afgenomen. Naar verwachting zouden er dit jaar in ons bisdom nog (maar) zo'n 2500 tot 3000 kinderen hun eerste Heilige Communie doen (tegen 7500 in 2010). Natuurlijk daalt het aantal communicantjes, maar dat geldt ook voor de andere parochiële 'getallen'. En of het inderdaad (bij ons ook) zo 'dramatisch' is als beweerd wordt, laten we na bestudering van onderstaande overzicht nog maar even in het midden. In ieder geval heeft ook wat dat betreft elk nadeel zijn voordeel en komen we ook wat de viering en het ontvangen van de Eerste Heilige Communie steeds meer 'to the point'.

	Herkenbosch	Melick	Montfort	Posterholt	O'berg	Vlodrop	totaal	gem.
inwoners	4179	3622	3100	3947	3357	2352	20557	3426
2019	19	6	16	7	21	3	72	12
2020	11	8	12	18	0	10	59	9,8
2021	12	3	15	6	8	0	44	7,3
2022	9	7	9	16	0	7	48	8
2023	9	12	8	9	8	1	47	7,8
totaal	60	36	60	56	37	21	270	45
gemiddeld	12	7,2	12	11,2	7,4	4,2	54	9

Europese gebedsestafette voor de vrede in de Oekraïne

Net als de afgelopen twee jaar wordt er ook nu weer in de Veertigdagentijd een Europese gebedsestafette voor de vrede gehouden. Deze keer staat daarbij de vrede in Oekraïne centraal. In negenendertig landen wordt steeds op een andere dag gebeden. In Nederland is dat op vrijdag 17 maart. De gebedsestafette is een initiatief van Commissie van Europese Bisschoppenconferenties (CCEE). Aan alle Europese bisschoppenconferenties is gevraagd om minstens op één plek te bidden en de heilige mis op te dragen voor de slachtoffers van de

oorlog en voor de vrede in dit land. De estafette is op 22 februari van start gegaan in Albanië. De Nederlandse bisdommen organiseren op vrijdag 17 maart a.s. op verschillende plekken eigen vieringen als onderdeel van deze estafette. In ons dekenaat is er die dag om 9.00 uur een speciale Mis in de Roermondse Munsterkerk, om 8.30 uur voorafgegaan door aanbidding van het Allerheiligste.

Adellijke grootgrondbezitters in de 19e en 20e eeuw (IXa) – Von Schaesberg

De familie Von Schaesberg (die te linken is aan het gelijknamige kasteel in Landgraaf) was vooral grootgrondbezitter op De Meinweg. Dit groot bos- en heidegebied werd tot in de negentiende eeuw door de streekbewoners als gemeenschappelijke grond gebruikt, waar men o.a. kon weiden en hout kon kappen. Na de Franse overheersing werd de Meinweg gescheiden in een Nederlands en in een Pruisisch gedeelte. In 1822 bekrachtigden zowel de Nederlandse als de Pruisische regering de definitieve gemeentelijke eigendomsverdeling van het gebied. Hierbij werd het Nederlandse gedeelte verdeeld onder de gemeenten Herten, Roermond, Maasniel, Vlodrop en Melick en Herkenbosch. De gemeenten Herten, Roermond en Maasniel verkochten hun deel binnen enkele jaren, ter verdelging van hun schulden. Alleen het Melickse deel bleef in ieder geval tot in 1879 nog in het bezit van de gemeente, terwijl het Vlodropper deel tegen het einde van de negentiende eeuw deels in gemeentelijke, deels in particuliere handen was. Bij het vaststellen van de gemeentegrenzen in 1818 viel het Nederlandse deel van de Meinweg voor het grootste deel toe aan de gemeente Melick en Herkenbosch. Het gebied dat bij de scheiding in 1822 werd toegewezen aan Vlodrop, was al eerder ingedeeld bij deze gemeente. In het midden van de vorige eeuw hadden zodoende Vlodrop en Melick en Herkenbosch gemeentelijke zeggenschap over de Nederlandse Meinweg. Julius graaf von Schaesberg-Thannheim (1819-1870) van Schloss Krickenbeck (bij Hinsbeck, vlak over de grens bij Venlo) was sinds 1854 al eigenaar van het landgoed Dillborn inclusief de Burghofsbusch (bij Brügggen), toen hij in 1858 het landgoed Dalheim-Ritzrode kocht dat een groot gedeelte van de Meinweg aan weerszijden van de grens (maar toch met name aan de Duitse kant) bestreek. Aan Nederlandse zijde betrof het met name de 'Vlodropperheide'. In dit omvangrijke bos- en heidegebied werd natuurlijk vooral gejaagd. Niet alleen op zijn eigendom, maar ook op gemeentegrond. Was het voordien de baron van Scherpenzeel-Heusch ('Steenhuis') geweest die de jacht op Vlodrops gemeentegrond gepacht had, gedurende de tweede helft van de negentiende eeuw was het de graaf Von Schaesberg, die - soms ook samen met anderen - geregeld de jacht van de gemeente pachtte. Op grond van de bestudeerde akten krijgt men de indruk dat er in die tijd twee jachtcombinaties waren, enerzijds de combinatie Van Schaesberg - Maessen op Vlodrops gebied, anderzijds de combinatie Van der Renne de Daelenbroek - Michiels van Kessenich te Melick en Herkenbosch, die elkaar de jacht niet of nauwelijks gunden ('Natuurhistorisch Maandblad' 1987).
wordt vervolgd

WereldJongerendagen (WJD) Portugal

Zoals al aangekondigd in Roerkerknieuws 141 vinden begin augustus weer de Wereldjongerendagen plaats, dit jaar in Lissabon. Vanuit ons land zijn er verschillende reisopties. De bisdommen Breda, Utrecht, Roermond en Rotterdam organiseren een gezamenlijke reis. Het programma is breed en bestaat uit vieren, bidden, zingen, eten, sporten, je geloof verdiepen, samen lol maken en nieuwe mensen en culturen leren kennen. Er zijn een aantal vaste reisonderdelen: (1) Wij vieren elke dag de H. Mis. Wij gaan met de deelnemers een projectkoor vormen dat tijdens alle vieringen zingt en begeleid wordt door

deelnemers die een instrument bespelen. Wij hebben regelmatig catechese en bespreken deze in de deelgroepen. (2) Iedere deelgroep heeft een eigen pastorale beroepskracht. Hierdoor kun je optimaal gebruik maken je geloof te verdiepen door groepsgesprekken of individuele gesprekken. (3) Er zal een avond van barmhartigheid worden ingepland waarin aanbidding van het Allerheiligste zal plaatsvinden en de mogelijkheid tot het ontvangen van het sacrament van boete en verzoening geboden wordt. Deze reis begint al op maandagochtend 24 juli als de bus zuidwaarts vertrekt en eindigt op woensdag 9 augustus als we weer in Nederland terugkeren. Zie voor meer informatie: www.wjd.nl.

Jubileumjaar Theresia van Lisieux

Dit jaar is het 150 jaar geleden dat Thèrèse Martin (1873-1897), die wij beter kennen als de 'kleine' heilige Theresia (van Lisieux), werd geboren en 100 jaar geleden dat ze zalig werd verklaard. *“Als kind was ze een dwingeland; hysterisch, zeggen zelfs sommige schrijvers. Als ze haar zin niet kreeg kon ze woedend en stampvoetend reageren. Des te indrukwekkender dat ze bij haar overlijden op 24-jarige leeftijd was uitgegroeid tot een groot heilige. Toen ze vier was, had ze haar moeder verloren; dat deed haar veel verdriet. Dat herhaalde zich, toen haar op een na oudste zus die de plaats van moeder had ingenomen, intrad bij de karmelietessen. Thérèse wilde dat ook, maar was pas veertien en ze moest minstens zestien zijn. Met haar vader ging ze de bisschop vragen om reeds nu te mogen intreden. Zij had haar haar opgestoken en zich ouder opgemaakt. De bisschop zei nee. Maar het lukte haar toch om reeds op 15-jarige leeftijd in te treden. Ze was vastbesloten een heilige te worden. Op haar 21e werd ze al gekozen tot novicenmeesteres, een verantwoorde functie, want zij moest de nieuwelingen in het kloosterleven inwijden. Ze was haar tijd ver vooruit. Ze wilde Hebreeuws leren, want dat was immers de taal die Jezus zelf gesproken had. Op die manier zou ze Hem nog beter leren kennen en nog meer kunnen beminnen. Maar ze was ook modern door het feit dat ze herhaaldelijk werd overvallen door inktzwarte geloofstwijfels. Ze leefde in haar gebed intens mee met de missionarissen in verre landen. In het twaalfde hoofdstuk van Paulus' eerste Korintiërsbrief las ze dat ieder lid van de kerk een eigen taak heeft, net zoals ieder lichaamsdeel. Het oog kan niet tegen het oor zeggen: 'Ik heb je niet nodig'. Alles heeft zijn plaats en samen vormen ze het ene lichaam. 'Maar', schrijft Thérèse, 'ik wil juist wel alles tegelijk zijn'. Het antwoord op haar moeilijkheid vond ze in het vervolg van Paulus' brief. Hij schrijft dat alles bijeengehouden wordt door de liefde. 'Want zonder de liefde zou geen apostel nog het evangelie verkondigen, geen martelaar zou nog zijn leven geven enz.'. Dat wilde ze zijn: de liefde die vanuit het hart alle ledematen doorstroomt”* (heiligen3-es.nl). In de 'Catechismus van de Katholieke Kerk' (1992) wordt ze veelvuldig geciteerd. Haar autobiografie ('Geschiedenis van een ziel') zou al gauw een bestseller worden. "Heiligheid is niet alleen voor bijzondere of heldhaftige personen", zo schrijft Theresia, maar ook mogelijk voor mij". Tegenwoordig geldt zij als de meest gelezen en bekendste heilige uit onze kerkgeschiedenis.

Personalia

Op vrijdagmorgen 10 maart j.l. deden we vanuit de St. Matthiaskerk van Posterholt **Maria Christina Goverdina (Mia) Hilkens-Bruekers (1936-2023)** uitgeleide. Geboren en getogen in Posterholt als oudste van drie kinderen in het gezin van de oorspronkelijk uit Nederweert afkomstige Hubert Bruekers en Antoinette Lormans, zouden de ervaringen die ze al op jonge leeftijd tijdens de oorlog meemaakte haar verdere leven meebepalen, evenals het onderwijs dat ze van de zusters Ursulinen mocht ontvangen. Na de MULO had ze graag verder willen

leren, maar omdat ze voorbestemd was moeders winkel over te nemen, zat dat er helaas niet voor haar in. Die zou ze uitbouwen tot de zaak voor textielwaren en woninginrichting aan de Heerbaan waarvan ieder haar nog kent. Sinds 1964 was ze getrouwd met Toine Hilkens uit Herkenbosch met wie ze haar liefde voor natuur deelde. Uit hun huwelijk werden drie dochters geboren, waarvan een tweeling. De kans die ze zelf als kind niet kreeg gunde ze wel haar dochters: om verder te leren en zich te ontplooien op een wijze die recht deed aan hun persoonlijkheid. Ingebed als haar eigen leven altijd was geweest (en ook tot het laatst toe zou blijven) in de rijke tradities van Kerk en geloof, was het niet altijd even gemakkelijk voor haar om de brug naar het leven van de volgende generaties te zien of te slaan. Desalniet-temin slaagde ze erin haar kinderen en later ook haar kleinkinderen te laten delen in haar rijke levenservaring en levenswijsheid. Toen ze haar zaak van de hand deed, miste ze natuurlijk het contact met haar klanten, maar het gaf wel ruimte aan haar contemplatieve geest. Tot het laatst toe zou Eucharistie centraal in haar leven blijven staan, de Eucharistie die ze wekelijks, ja zelfs bijna dagelijks met ons meevierde, was het niet in de eigen parochie dan toch wel in een van de buurparochies. Nadat ze paar keer was gevallen en in het ziekenhuis was beland, werd het duidelijk dat ze niet meer thuis in haar eigen vertrouwde omgeving kon blijven en vond ze plekje in de Bosscherhof. Hoewel het daar toch wel erg wennen voor haar was, vond ze er veel troost en kracht in het gebed en de Eucharistie die wij daar wekelijks vieren. Toch nog onverwacht snel kwam er daar op vrijdag 4 maart j.l. een einde aan haar leven. Na de uitvaartmis volgde de begrafenis op Bergerbos.

Op zondagmiddag 12 maart j.l. werd in de St. Catharinakerk van Montfort **Yva Heuts** gedoopt en diezelfde zondagmiddag in de St. Andreaskerk van Melick **Fem Broens**, die op zondag 21 mei a.s. haar eerste Heilige Communie gaat doen.

Wit U ons financieel ondersteunen? Bij voorbaat dank!

Herkenbosch: NL 52 RABO 0121 402 088 t.n.v. kerkbestuur St. Sebastianus

Melick: NL 40 RABO 0133 000 400 t.n.v. kerkbestuur St. Andreas

Montfort: NL 39 RABO 0134 704 126 t.n.v. kerkbestuur H. Catharina

St. Odiliënberg: NL 79 RABO 0138 1180 00 tnv kerkbestuur HH. Wiro, Plechelmus en Otgerus

Posterholt: NL 06 RABO 0142 301 760 t.n.v. kerkbestuur St. Matthias

Vlodrop: NL 10 RABO 0154 600 512 t.n.v. kerkbestuur St. Martinus

Tot slot

Aan- en afmelding voor deze nieuwsbrief kan via: clustersecretariaat@roerkerken.nl

Jos. L'Ortye (Posterholt), pastoor, tel. 40 12 21 - pastoor@roerkerken.nl

Paul Hamans (St. Odiliënberg), assistent, tel. 527 825 – p.hamans@roerkerken.nl

Gerard Sars (St. Odiliënberg), diaken, tel. 537 765 – g.sars@roerkerken.nl

Rim Mom (Montfort), diaken, tel. 542 154 - r.mom@roerkerken.nl

Bert Venner (Roermond), diaken, tel. 320 215 - b.venner@roerkerken.nl

Lian Overbeeke (Posterholt), catechiste, tel. 06 – 526 20 245 - l.overbeeke@roerkerken.nl

Parochiebureau Herkenbosch (Anja Wagemans), tel. 520 672 - sebastianus@roerkerken.nl

Parochiebureau Melick (Marie-Anne Geraedts), tel. 537 965 - andreas@roerkerken.nl

Parochiebureau Montfort, tel. 543 127 - catharina@roerkerken.nl

Parochiebureau St. Odiliënberg (Marlou Roeleveld), tel. 531 384 - otgerus@roerkerken.nl

Parochiebureau Posterholt (Lilian Peters), tel. 400 275 - matthias@roerkerken.nl

Parochiebureau Vlodrop (Marjon van der Beek), tel. 401 207 - martinus@roerkerken.nl